

A hamis ökumenizmus

A keresztény hit „kereszt jele” a legismertebb jel a világon, jelentése nem kétséges és nem titkos. Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának az emberiség megváltásáért vállalt önkéntes haláláról szól.

A szabadkőműves mágiával megbízott magas fokozatú szabadkőműves, Winston Churchill 1940-ben félt, mint mondták, hogy Anglia áldozata lesz az okkultizmustól megszállt Hitlernek és kézmágiájának (lásd: a német köszöntés és a horogkereszt). Ezért tanácsadója a sátánista Alister Crowley azt mondta neki, hogy ezt a veszélyt a szétnyitott ujjak mágiájával, mint ellenhatalommal állítsa szembe.

Ez a jel addig csak a legmagasabb beavatottak számára volt ismert, az emberiség azt hitte, hogy Churchill szétnyitott ujjai a „Victori”, győzelem szót jelentik.

A ZdK katolikus napon nem a kereszt volt az uralkodó jel, hanem a mindenütt jelenlevő kézkör-logó, és a látogatók, akik a szandálokat hordták, még a sarkukon is viselték. Ha ez nem lenne végtelenül szomorú, nevetni kellene rajta.

Elérkeztünk abba a korba, amit Dániel próféta az utolsó időkre jósolt, amikor azt hallotta: „*Megmutatom neked, mi történik majd az átok idejének végén; mert vége lesz az időnek.*” (Dán 8,19) „*Az istentelenek csalárd hitszegést követnek el a szövetség ellen, a nép azonban, amely ismeri Istenét, kitart és cselekszik.*” (Dán 11,32)

Tudjuk, ki az a nyáj, aki hű marad Istenhez, az Asszony, a Szent Szűz maradék utóda, aki betartja Isten (és az Egyház) parancsait, és tanúságot tesz Jézus mellett (Jel 12,17).

Dániel próféta írja: „*A nép értelmesebbjei sokakat belátásra bírnak, egy ideig mégis hullanak a kard, a láng, a fogság és a rablás miatt.*” (Dán 11,33)

Kikből áll a német katolikusok központi bizottsága?

Minden 1848-ban, a forradalom évében kezdődött. (Ezt jegyezte meg a titkár nyitóbeszédében, Osnabrückben.) Ez tehát a katolikus laikusoknak egy régi tiszteletteljes összefogása. A ZdK-nak sok egykori és mostani politikus tagja van.

Különös, hogy az Ulm-i katolikus napon Hans Küngnek, az egyházkritikusnak nagy színpadot készítenek, és lehetőséget kap, hogy továbbadja az embereknek kiüresített hitét és azt az egyházképet, amely hatalom nélküli (Scheffczyk kardinális). Még egyszer idézem a kardinálist a „Tagespost” kommentárjából: „Ha csodálkozni tudtunk volna, hogy egy katolikus napon olyan teológusnak biztosítanak nyilvános fórumot, akitől az Egyház megvonta tanítási engedélyét, akkor még furcsább, hogy a beszélgető partnerek (Lehmann kardinális) és a hallgatóság a téves téziseket katolikusnak ismerik el. Látható, hogy a német valóság olyan homályos lett, hogy a katolikust a katolikusellenestől már nem tudja megkülönböztetni. A moderátornő ugyanazt a hitet képviselte!”

Ugyanehhez a zűrzavarhoz illett a kardinálisnak az egyházi lázadóhoz intézett áldó szava (Lehmann), akit tulajdonképpen először **megtérésre** kellett volna felszólítani. De nem a megtérését kívánták neki, hanem saját törekvésükhöz való hűséget (L. Karrer) és a **forradalmi türelmet** (R. Laurin). Laurin asszony (egykori politikus) elárulja, mi a ZdK vezetésének törekvése: a forradalmi türelem.

A tagok és a látogatók között is megtalálható volt az emberek három típusa. Lássuk még egyszer:

- 1.) Aki mozgat valamit!
- 2.) aki nézi (és semmit sem sejt?)
- 3.) aki csodálkozik, ha történik valami.

Ha elgondoljuk, hogy 1954. szeptember 1-én a fuldai katolikus napok befejezéseként az akkori kölni érsek, Josef Frings kardinális a 100.000 hívő jelenlétében Németországot az Istenanyának ajánlotta, csak csodálkozni lehet ezen a változáson.

Jó példa a Róma- és Egyház-ellenes ökumenikusok közül a brazil ferences és expap, Leonardo Boff. Boff társalapítója az ún. „felszabadulás teológiájának”, a Vatikán 1985-ben megvonta igehirdetői és tanítási engedélyét. Közben megházasodott, és Rio közelében él feleségével.

Arra a kérdésre: „Ön még hívő katolikus?” – azt válaszolta: „Én ferencesnek és ökumenikus katolikusnak tartom magam, nem rómainak. A római-katolikus a kereszténység tekintélyelvű, jogi formája.”

Azt hiszem, Boff anélkül, hogy akarta volna, a katolicizmus új formáját írta le, az **ökumenikus katolikust**. Ha ez az új, ökumenikus katolikus nem a római tanítóhivatallal és a pápával van kapcsolatban, akkor a legnagyobb veszélyben van, mert a hamis ökumenizmust követi, amely a hamis Krisztushoz, a hamis egyházhoz fogja vezetni, hogy végül a pusztulásba jusson.

Az igazságért és hazugságért folytatott végső harc

Az utolsó harc, ami a következő években előttünk áll, a hazugság és az igazság harca lesz.

Mikor Jézus Pilátus előtt állt, Pilátus megkérdezte tőle: „*Tehát király vagy? Jézus ráhagyta: Igen, király vagyok. Én arra születtem és azért jöttem e világra, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki igazságból való, hallgat szavamra.*” (Jn 18,37)

A Péterre alapított Egyház ugyanaz, mint alapítója: „*az út, az igazság és az élet*” (Jn 14,6).

Ahogy Jézust keresztre feszítették az igazságért, így azok is, akik az igazságból valók, hallgatnak szavára, és misztikus testének, az Egyháznak a szavára, és az Egyház utolsó harcában hűek maradnak, meghalnak az igazságért.

Jézus misztikus testének ugyanazt a sorsot kell elszenvednie, mint magának az Úrnak. Üldözés, megvetés, keresztre feszítés, halál, de feltámadás is. Az Egyház ugyanezt az utat járja.

Jézus azt mondta tanítványainak: „*Ha a világ gyűlöl titeket, tudjátok meg: Engem előbb gyűlölt nálatok... Nem nagyobb a szolgálata uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak.*” (Jn 15,18.20) „*Ki fognak zárni titeket a zsinagógákból. Sőt eljön az óra, mikor mindaz, aki megöl titeket, azt hiszi, hogy szolgálatot tesz Istennek.*” (Jn 16,2) „*Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét mindennap és kövessen engem.*” (Lk 9,23)

Az utolsó harc szétválasztja azokat, akik az igazságot, és akik a hazugságot követik, egy hamis ökumenizmus hazugságát, ami a Rómától való szakadást, és a világ hazugságát igyekszik elérni. Ezért azt is mondja Jézus: „*Ne gondoljátok, hogy azért jöttem a földre, hogy békét hozzak. Nem azért jöttem, hogy békét hozzak,*

hanem, hogy kardot (vagyis az igazságot)... Azért jöttem, hogy szembeállítsam az embert atyjával, a lányt anyjával és a menyét anyósával. Saját házanépe lesz az ember ellensége.” (Mt 10,34-36)

Ez a föld nem a béke bolygója, ahogyan a humanizmus, vagyis a hamis humanizmus igyekszik feltüntetni. Aki ma békét, örömet és nagy emberszeretetet színlel, azok a valóságban forradalmakat, háborúkat szítottak és szítanak továbbra is, hogy káoszt okozzanak a világon, és hatalomra jussanak.

A föld nem a béke bolygója, hanem a hitvallás bolygója. Jézus erről azt mondja: *„Mindazt tehát, aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom mennyei Atyám előtt.” (Mt 10,32)*

De Jézus megvallása életveszélyessé válhat, ahogy a végső időkről szóló beszédében mondja: *„Aztán majd sanyargatnak és megölnék titeket, és miattam gyűlölni fog mindent a nemzet. Sokan el is tántorodnak hitüktől (vagyis megtagadják hitüket), elárulják és gyűlölni fogják egymást.” (Mt 24,9-10)*

Kik azok, akik hűek maradnak hitükhöz? Erre is van válasz a Bibliában:

Ők az Asszony (Mária) utódai, *„aki megtartja Isten parancsait és kitart Jézus (Krisztus) tanúsága mellett.” (Jel 12,17)* Máriának ezek a maradék utódai nem fogják a „vadállatot” imádni.

Akik hűek maradnak az Egyházhoz, azoknak nagy megpróbáltatásokat kell kiállniuk. *„Ez az alapja a szentek állhatatosságának, akik kitartanak Isten parancsai és Jézus hite mellett.” (Jel 14,12)*

Már a végső idők prófétája, Zakariás is beszél a megszentelt maradék tisztulásáról az utolsó időkben: *„És akkor majd az történik az egész országban – mondja az Úr –, hogy két rész elpusztul és elvész benne, a harmadik rész azonban megmarad benne. És én a harmadik részt tűzbe vetem, és kiégetem őket, mint ahogyan ki-*

égetik az ezüstöt, és megtisztítom őket, mint ahogy megtisztítják az aranyat. Ő majd segítségül hívja nevemet, én pedig meghallgatom őt. Én azt mondom majd: Népem vagy te nekem, ő pedig azt mondja: Az Úr az én Istenem!” (Zak 13,8-9)

Az Antikrisztus idején, aki istennek adja ki magát, annak, aki tanúságot tesz Jézus mellett és kitart Egyháza mellett, borzalmas üldöztetést kell kiállnia.

A Jelenések könyve így számol be erről: *„Azt is megengedték neki (a vadállatnak), hogy harcot indítson a szentek ellen és legyőzze őket.” (Jel 13,7)*

Ma nem tudjuk elképzelni, hogy a maradék hívők az Antikrisztus uralma alatt ezt a borzalmas üldöztetést hogyan élik túl, ha nem veszik fel a „vadállat” jelét, a 666-ot. Sem venni, sem eladni nem tudnak. Hogy tudnak élelmiszerhez jutni? Hogyan őrizhetik meg lakásukat?

A Biblia megadja a választ: *„Akkor vesszőhöz hasonló nádszálat adtak és azt mondták: Rajta, mérd föl Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat. A templom előcsarnokát azonban hagyd ki, ne mérd föl. A nemzetek prédája lesz: negyvenkét hónapig fogják a szent várost taposni.” (Jel 11,1-2)*

Hogy felméri a templomot, és megszámlálja az imádkozókat, azt jelenti, hogy a végső idők üldöztetésében a keresztény közösség, a kis nyáj, Mária (az asszony) megmaradt gyermekei Isten különös védelme alatt fog állni.

A 42 hónap vagy 1290 nap Dánielnél, tehát 3,5 év az üldöztetés, az Antikrisztus világhatalmának időszaka.

Hogyan élik túl a hívők, akik Isten különös védelme alatt állnak (nem imádják a szobrot, és nem veszik fel a 666 jelet), ez (még) Isten titka. Sok utalás van arra, hogy megismétlődik az az idő, amikor a zsidók kivonultak Egyiptomból, és a sivatagban égi kenyérrel, mannával etette őket az Úr.

Sok misztikus évekig csak a szent Eucharisziából élt, más táplálékot nem vett magához. Gondoljunk csak Neumann Terézre, Martha Robinra, vagy a svájci nemzeti szentre, „Klaus testvér”-re (Flü-i Szent Miklósrá). Hasonló utalásokat tett Jézus korunk látnokainak néhány üzenetében.

Ezen kívül a Szentírásban is van egy közlés ebben a tekintetben, például János Evangéliumában, amikor Jézus azt mondja: *„Én vagyok az élet kenyere. Atyáitok mannát ettek a pusztában és mégis meghaltak. Itt a mennyből alászállott kenyér; hogy aki eszik belőle, meg ne haljon. Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, melyet adni fogok, az én testem a világ életéért.”* (Jn 6,48-51)

Az Antikrisztus világhatalma alatt a kis nyáj a szentmise-áldozaton csak titokban, elrejtőzve vehet részt.

Akik vérüket adják a római-katolikus Egyházért és hitükért, azok az utolsó idők tanúi és apostolai (Jel 11,3-13).

„A két próféta tanúságtétele”

„Két tanúmat akarom megbízni, bűnbánati köntösben lépjen fel, prófétaként beszéljen, ezerkétszázhatvan napig. Ők a két olajfa és a két gyertya, akik a föld ura előtt állnak. Ha valaki ártani akar nekik, tűz csap ki szájukból és elemésztí ellenségeit; mindenkinek meg kell halni, aki ártani akar nekik. Hatalmuk van arra, hogy bezárják az eget, és ne essen eső prófétai működésük alatt. Hatalmuk van arra, hogy vérré változtassák a vizet, hogy minden kínnal verjék a földet, amilyen gyakran csak akarják. Ha mint tanúk megbízatásukat teljesítették, az állat, amelyik a földből jön (13,8), harcolni fog ellenük, legyőzi és megöli őket. Hulláik a város utcáin maradnak. A várost, szellemileg értve úgy hívják, hogy Szodoma és Egyiptom; ott feszítették keresztre urukat. Minden nép, törzs, nyelv és nemzet emberei ott fogják látni hulláikat három és fél napig; nem fogják megengedni, hogy eltemessék őket.

A föld lakói örülnek, szerencsét kívánnak egymásnak, és megajándékozzák egymást, mert a két próféta kínozza az embereket.

De három és fél nap múlva életerő szállt beléjük Istentől, és felkeltek. És akkor azokat, akik látták, félelem töltötte el. Erős hangot hallottak az égből: Gyertek fel! Ellenségeik szeme láttára felhőben emelkedtek fel az égbe. Ebben a pillanatban hatalmas földrengés keletkezett. A város tizede összeomlott, és hétezer ember vesztette életét. Az életben maradtak megrémültek, és dicséretet mondtak az ég Istenének.”

Észrevételek: A két prófétáló tanú a vélemények többsége szerint a keresztény közösség képviselői, akiknek hitüket halálukig tanúsítaniuk kell. Más felfogás szerint itt Mózesre és Illésre kell gondolni, akik, mint az utolsó idők prófétái megnyerik a zsidókat Krisztus számára; ebben az esetben a nagyváros Jeruzsálemre értendő (vö. Jel 11,13). De az a hely is lehet, ahol a keresztények a hitükért meghaltak.

Mózes és Illés valóban a zsidó népre értendő, de mindenesetre vannak keresztény hitvallók és tanúk, akik az egész világon fellépnek. Keresztény hitüket megvallóknak és tanúknak az egész világon fel kell lépniük a keresztényüldözés idején. Sok üzenetében így beszél a Szűzanya, Krisztus anyja az utolsó idők apostolairól.